

Visitasedrag

ved visitasen i Nes, Viker og Hval, og Ullerål og Haug menigheter.
Ullerål kirke, 1. november 2020

Ved biskop Jan Otto Myrseth

INNLEDNING

Kjære venner

Jeg vil takke for fine visitasdager her på Ringerike, for et spennende og variert program, og for interessante rapporter som jeg fikk anledning til å studere i forkant. Etter gode dager med samtaler med medarbeidere i menighetene og ulike møter og besøk, sitter jeg igjen med et sterkt inntrykk av at kirken angår veldig mange og at den fortsatt har en stor betydning som en viktig samfunnsaktør i Ringerikssamfunnet.

For noen uker siden fikk jeg visitere Hønefoss menighet, og i den uka inngikk også en fellesdag for alle kirkelig tilsatte i hele prostiet. Denne uka var turen kommet til Nes, Viker og Hval menighet i Ådal, pluss Ullerål og Haug menigheter.

En visitas er en sentral del av biskopens oppgave og tilsynsansvar. Visitasens formål er å støtte, inspirere og veilede menigheter og ansatte, og gjøre kirkens nærvær synlig i lokalsamfunnet, ifølge Visitasreglementet for Den norske kirke. Det er en hovedsak for biskopen å inspirere til frimodighet og fornyelse. Visitasen gir en anledning til å stanse opp og reflektere over kirkens plass i samfunnet og menighetenes daglige arbeid, og å drøfte målsettinger og strategier. Forhåpentligvis kan visitasen bidra med et blikk utenfra som en hjelp til å finne ut hva som er viktig å prioritere nettopp nå.

I forberedelsene og underveis i visitasen har jeg hatt god hjelp av medarbeiderne på bispedømmekontoret, og ikke minst prost Kristin Moen Saxegaard og rådgiver Knut Edvard Larsen. En særlig takk til dem begge!

EN DAG LANGS SPERILLEN

I dette foredraget vil jeg oppsummere mine inntrykk fra visitasen, og jeg vil starte med å si at jeg har fått bekreftet mitt inntrykk av Ringerike som et godt sted å bo, og et område der svært mange kjenner en sterk tilhørighet til kirken.

Det er ikke til å legge skjul på at koronaviruset på ulikt vis har satt sitt preg på visitasen. Visse tilpasninger måtte gjøres. Noen vegrer seg for å delta på offentlige arrangementer i denne tiden, og det er helt klart en engstelse å spore i befolkningen.

På tross av dette har gudstjenester og andre aktiviteter gått sin gang denne høsten, og jeg er glad og takknemlig for innsatsen både ansatte og frivillige medarbeidere har gjort.

Denne visitasuka startet lengst nord i prostiet, med morgenbønn i Nes kirke og en påfølgende omvisning i kapellet som nå er ombygd og omgjort til en flott kirkestue. Den tidligere menighetsrådslederen Svein Carlsen har vært pådriver og ildsjel, og han ga oss en god innføring i arbeidet som etter utallige dugnadstimer førte fram til innvielsen i fjor.

Jeg må i samme åndedrett få uttrykke min store glede over at den gamle drømmen om et menighetshus i Hval endelig er blitt realisert siden forrige visitas. I 2006 påpekte biskop Laila Riksaasen Dahl at planene om et menighetshus allerede ved den forrige visitasen, altså på 1990-tallet, var over 20 år gamle, men at nå var planene godkjent. Og siden 2006 har dere gjennomført både bygging og et tilbygg! Gratulerer!

Skolebesøk

Fra den ferske kirkestua på Nes gikk veien til Nes skole, hvor vi ble møtt av både de ansatte og alle skolens elever, som tydelig kjente både presten sin og organisten og menighetspedagogen. Vi fikk et levende inntrykk av hva som preger livet på Nes, både i og utenfor skoletida. Så besøkte vi også Nes omsorgssenter, der soknepresten dro fram toraderen til stor glede for beboerne, og vi fikk anledning til å slå av en prat under kaffen.

På Hallingby skole fikk vi se og høre elevenes rapport fra et prosjektarbeid på tiende trinn om klostervesen og munke-/nonneliv, og elevene fikk anledning til å stille spørsmål til biskopen om hans hverdag. Både sokneprest og biskop utfordret elevene på begge skolene til å vurdere å velge en utdanningsvei som kan ende opp i jobb i kirken, og flere responderte positivt på at dette var noe de kunne se for seg. Med skolens ledelse drøftet vi utfordringer knyttet til barns og unges miljø og oppvekstvilkår i Ådal, og vi drøftet hvordan skole, helsesykepleier og kirke sammen kan bidra til et best mulig og helhetlig tilbud til ungdom.

Stabskultur

Ådalsmenighetene har en stab av medarbeidere som trekker i samme retning og fungerer godt sammen. En av medarbeiderne brukte uttrykket «en lettjobba stab», og det er mitt inntrykk at her er det mange selvstendige medarbeidere som stoler på hverandre og er opptatt av å jobbe for og med hverandre. Det arbeides godt med planlegging og gjennomføring av ulike aktiviteter, og staben har sin styrke i at det er kort vei fra idé til handling. Det er rom for å prøve ut ting og for å feile, og dere er gode på evaluering og viser vilje og evne til å foreta de justeringer som viser seg nødvendige.

Det er veldig oppmuntrende å se hvor opptatt dere er av å heie på hverandre, både innad i staben og i forholdet mellom ansatte, rådsmedlemmer og frivillige medarbeidere. Det er avgjort en styrke at dere kan kaste dere rundt og raskt sette idéer ut i livet, og samtidig kan det noen ganger være viktig å ta seg litt mer tid for å sikre at tiltakene er godt forankret og at dere står sammen om gjennomføringen.

Samarbeid over soknegrensene

De geografiske avstandene kan by på noen utfordringer, men staben og menighetsrådene har sett både mulighetene for og gevinstene av å utvikle gode samarbeidsrutiner over menighetsgrensene. Det legges en felles gudstjenesteplan for to år om gangen, som vedtas på et fellesmøte for Hval, Viker og Nes menighetsråd, og dere har gode erfaringer fra arbeidet med en felles trosopplæringsplan. Målet er å skape en livskraftig og kreativ kirkekultur, som kan fortsette å vokse og rekruttere stadig nye til tjeneste.

På strategisk vis legger dere opp arbeidet rundt kirkeåret og livets rytme og med vekt på å videreføre de gode tradisjonene som preger de ulike kirkene, samtidig som dere utvikler nye tradisjoner og tiltak som karnevalsfeiring, Potter-påske for ungdom med overnatting på kirkestua, påskefrokost (som primært er kirkeforeningens prosjekt) og askeonsdagsmesse.

Jeg må for øvrig få lov til å særlig berømme kirkeforeningens innsats gjennom over seksti år, under mottoet: «Vi skal gå i kirken, bli glad i kirken og gjøre kirken penere». Denne foreningen har over hundre medlemmer og har gitt uvurderlige bidrag til utsmykningen av Hval kirke gjennom årene.

I både stab og råd fokuseres det hele tiden på det som kan forbedres, og dere har sett tydelig hvor viktig det er å også holde orden på det formelle og på registreringen av de ulike aktivitetene, med tanke på å synliggjøre den kirkelige aktiviteten også i rapport- og statistikkform.

Jeg vil også heie på at dere jobber videre med universell utforming i alle lokalene deres, og at dere gjør alvor av ønsket om å opprette misjonsavtaler, som kan åpne vinduer til den verdensvide kirke.

Jeg vil utfordre dere til å jobbe videre med å utvikle samarbeidet over soknegrensene, med sikte på å eliminere unødvendig dobbeltarbeid både for råd og stab, og sikre at ressursene i størst mulig grad går til byggende menighetsarbeid. Det er tre årlige fellesmøter mellom menighetsrådene, og i møtet jeg hadde

med menighetsrådslederne snakket vi om å bygge videre på dette og bli enige om hvilke fellesoppgaver som best kan løses i samarbeid over soknegrensene.

Gjennomgang av soknestrukturen

Jeg ber dere drøfte om tiden er inne til å forenkle soknestrukturen i Ådal ved å slå sammen to eller tre av soknene, eller prøve ut muligheten for felles menighetsråd. På dette området finnes det gode eksempler å studere, som for eksempel i Modum, der hele kommunen nå utgjør ett sokn. I tillegg til et felles menighetsråd har de opprettet kirkestyrer i tilknytning til den enkelte kirke, etter en plan for fordeling av oppgaver mellom menighetsråd og kirkestyre. Det fascinerende er at ingen ønsker seg tilbake til tiden før sammenslåingen.

Barn og unge

De siste årene er preget av en markant styrking av arbeidet for barn og unge, med et livlig barnekor og nytt fokus på konfirmantarbeidet, med utvidet leir og ledertrening for tidligere konfirmanter. Jeg fikk besøke barnekoret og ble vitne til et yrende liv i en kombinasjon av lek og korsang og bønn, og der både barn og foreldre hadde gleden av å treffe hverandre og ha det fint sammen. Attpåtil fikk vi servert pølser i brød! Denne gangen var barnekorøvelsen lagt til kirkerommet, siden kirkestua allerede var ferdigpyntet til kveldens samling for alle menighetsrådene og hele staben.

Takk for raushet og gjestfrihet

Som innledning på denne kvelden fikk vi lytte til vakker sang av Aurora og Emilie Naper Kleven og pappa Morten, som er en kjent figur fra gruppa Drolsum stasjon. Og så var det klart for rakfiskservering etter beste Ådalstradisjon. Tusen takk for raushet og gjestfrihet, og ikke minst for den flotte kurven med godsaker fra Ådal som jeg fikk med meg hjem. Der var det blant annet egg og pølse, urterøkt ørret, varmrøkt gjeddefilet og raket sikrogn fra Villfisken, og dessuten lynghonning fra Gravlimoen bigård på Nes.

ULLERÅL

Torsdagen startet med morgenbønn i Ullerål kirke for medarbeiderne i Haug og Ullerål menigheter, etterfulgt av en samtale om hvordan livet arter seg i disse menighetene og stabene. Det er en god kultur for samarbeid mellom menighetene som går helt tilbake til tiden før Haug ble eget prestegjeld og Ullerål ble utskilt som eget sokn i 1984. I 2004 ble endelig drømmen om en egen kirke realisert her i Ullerål, da den nye arbeidskirken ble vigslet. Den er et strålende utgangspunkt for å være en møteplass i lokalsamfunnet og skape et åpent og inkluderende fellesskap for liten og stor. I visitasrapporten skriver dere at målet er å være en menighet med lav terskel, og slik oppleves det også for de som kommer innom kirken – ikke minst på tirsdagskaféen. De siste fem årene har menigheten også arrangert naboselskap på plenen utenfor kirkebygget, og her har det vært god oppslutning fra kirkens naboer og venner.

Ullerål menighet arrangerer i juni hvert år i anledning Skaperverkets dag en friluftsgudstjeneste i det området som kalles Hovsenga naturreservat, i samarbeid med foreningen Hovsengas venner. Menigheten ønsker å nå ut til flest mulig og vil bygge et åpent, tjenende og misjonerende fellesskap.

Dåp og trosopplæring

Menigheten deltar i prostiets og bispedømmets satsing på å få høyere dåpstall, og ser det som svært viktig å nå ut til nybakte foreldre og ønske dem velkommen til dåp. Dåpsbarna blir tatt godt imot og på forhånd gjort kjent med innholdet i dåpshandlingen og menighetens oppfølging med invitasjoner til diverse trosopplæringstiltak. Dåpsbarna får en egen dåpsbok, et dåpslys og en dåpsklut i gave fra menigheten, mens fadderne får sin fadderhilsen og et bønnekort for sitt fadderbarn.

Dåpsforeldrene inviteres til babysang i Hønefoss kirke, og dette er prostiets fellestilbud til de nydøpte. Av menighetens trosopplæringsplan ser jeg at det deles ut kirkebok til fireåringer og seksåringene inviteres til skolestartgudstjeneste. Og "Bo hjemme-leirene» som har vært arrangert i fellesskap med Haug og Hønefoss menigheter, har hatt god deltakelse de siste to årene og er en stor suksess. Barn fra Ullerål har også deltatt i de vellykkede Ridderturningene.

Konfirmantundervisningen i Ullerål ledes av soknepresten, og det arrangeres felles konfirmantleir med Haug-konfirmantene. Fjorårskonfirmantene inviteres til minilederkurs etter å ha vært konfirmanter, og det siste året har to tidligere Ullerål-konfirmanter fulgt dette kurset.

Det er et sterkt ønske i menigheten om at det kan lykkes å starte et korarbeid for barn og unge.

Menigheten har svært god kontakt med de fire barnehagene i soknet, og alle disse deltar hvert år på julevandring i kirken. Årets påskevandring måtte dessverre utgå på grunn av koronasituasjonen, men kontakten med både barnehager og skoler vil bli prioritert høyt i fortsettelsen.

Ullerål skole

Besøket på den nyåpnede Ullerål skole var svært spennende. Vi startet i sentralambiet som er vakkert utformet rent arkitektonisk, og det henger på en fascinerende og overbevisende måte organisk sammen med utearealet. Det har dessuten et svært profesjonelt anlegg for lyd og lys.

Skolen er tenkt som et dynamisk samlingssted for nærmiljøet, og en ser for seg et nært samarbeid med kulturskole, korps, idrettslag, folkeuniversitet og andre grupper i lokalsamfunnet. Skolens ledelse og kommunalsjef for utdanning og familie, Marianne Mortensen, signaliserte stor åpenhet og vilje til samarbeid med kirken. Her åpner det seg nye muligheter til satsing fra menighetens side, og dette ber jeg dere arbeide videre med.

Felleskirkelig lederforum

Det ble også tid til et lunsjmøte med Felleskirkelig lederforum, der prester og ledere fra hele bredden av trossamfunn på Ringerike møtes til fellesskap og erfaringsutveksling, samtale og inspirasjon. Jeg utfordret lederforumet til å vurdere en lokal organisering i tråd med hvordan Norges Kristne Råd er organisert på landsplan. Denne samtalen vil fortsette i forumet.

Austjord behandlingssenter

På Austjord behandlingssenter fikk vi møte en stor gruppe eldre som har glede av et dagsentertilbud en eller flere ganger i uken. Både sokneprest og diakon holder regelmessige andakter og tilbyr samtaler her. Vi hadde også en god samtale med kreftkoordinator og leder for Austjord hospice, som er et veldig flott og viktig behandlingstilbud for alvorlig syke og døende i Ringerike kommune. Diakonen inngår i det tverrfaglige teamet på hospice.

Gudstjenesteliv

Det er flott å se at menighetsrådet alltid stiller med kirkevert og tekstleser til gudstjenestene. Det har svært stor betydning at mennesker som kommer til kirken opplever seg sett og ønsket velkommen. Dere legger også stor vekt på å tilrettelegge gudstjenestene slik at alle kan delta. Det er rikelig med salmebøker med stor skrift, nytt høyttaleranlegg, og dere har salmene i blindeskrift. Men jeg har mottatt en oppfordring fra dere med bønn om hjelp til å påvirke kirken sentralt til å få en bedre tilrettelagt og mer brukervennlig salmebok i blindeskrift. Dette vil jeg følge opp etter beste evne med hjelp av mine medarbeidere.

Soknepresten understreker at samarbeidet med menighetsrådet, staben og andre om gudstjenestelivet i Ullerål er svært hyggelig og inspirerende. Jeg oppfordrer dere til å jobbe videre langs disse linjene, med sikte på å innlemme stadig nye medarbeidere på dette feltet.

Diakoni

Ullerål menighet har flere faste diakonale tiltak. I tillegg til Tirsdagskaféen har dere Ulleråldilten, der beboere på Hønen bo- og mestringssenter deltar på en postløype med påfølgende måltid. Dette tiltaket ledes av diakonen og frivillige i menigheten. Dessuten besøker diakonen flere institusjoner og pleier kontakten godt. Både diakonen og soknepresten besøker dagsenteret på Austjord og Austjord hospice. Soknepresten leder julegudstjenesten på hospice. Dessuten besøker konfirmantene Hønen bo- og mestringssenter sammen med soknepresten og diakonen.

Ullerål har sitt eget diakoniutvalg, som diakonen innkaller til. Etter visitasen i Hønefoss blir det nå vurdert å danne et større, felles diakoniutvalg for Ullerål, Haug og Hønefoss menigheter.

Ved noen anledninger er det blitt arrangert internasjonal frokost i Ullerål. Siden flere av naboene til kirken er muslimer, vil jeg foreslå at dette legges inn som et fast element i menighetens årshjul.

Misjon

Menigheten har i mange år hatt eget misjonsprosjekt. Nå er det barne- og ungdomsarbeid i Thailand og bistandsarbeid inn mot Laos det satses på. Menigheten får jevnlig besøk fra Det Norske Misjonsselskap og oppdateres på prosjektet via nyhetsbrev. Disse gjøres tilgjengelig på oppslagstavlene i kirken. I førjulstiden avholder misjonsforeningen i Ullerål en stor julemesse til inntekt for misjonsarbeidet, og Austjordmusikken deltar alltid på dette arrangementet.

Dagen i Ullerål ble avsluttet med en medarbeiderfest, der menighetsrådet fikk gjort stas på alle de ulike medarbeiderne som er engasjerte på ulike felter i menighetens liv.

Kirken i lokalsamfunnet

På fredag fikk vi anledning til å besøke Arbeidssenteret Aurora på Hensmoen, der rundt 70 brukere får en meningsfylt hverdag med tilrettelagte aktiviteter.

Vi besøkte også Kriesenteret, der vi fikk anledning til å drøfte hvordan kirken best kan bidra til et godt tilbud til enkeltpersoner og familier som er i krise. Ringerike kommune er en foregangskommune når det gjelder å etablere et tverretattlig kommunalt tilbud innenfor helse og oppvekst, med en koordinering av helhetlige og familiestøttende tjenester lokalisert i ett og samme hus, det såkalte Familiens hus. Samtalen med kriesenterets ledelse ga perspektiver på hvordan kirken kan finne sin plass innen både forebygging og krisehåndtering for familier og enkeltpersoner.

Frivillighet

Det er grunn til å rette en stor takk til de mange frivillige som gjennom år har påtatt seg oppgaver til beste for fellesskapet. Disse er en uvurderlig ressurs for menighetslivet. Det er ca 50 frivillige medarbeidere i Ullerål, som hjelper til med å bake kaker til kirkekaffe og andre tilstelninger, stiller opp på dugnader, hjelper til med distribusjon av menighetsbladet, hjelper til på tirsdagskaféen osv.

Men flere ganger i løpet av disse visitasdagene har jeg hørt spørsmålet: Hvem skal arve trofastheten til de eldre?

Det trenges nye, villige hender og føtter, og det må være en hovedoppgave for både stab og menighetsråd å lete etter og legge til rette for nye frivillige medarbeidere. Det er viktig at en nå tar seg god tid til å drøfte strategi og målsetting for det videre arbeidet, og at en leter etter de mulighetene som kan åpne seg i kommende år. Da må en også lytte til hva nye medarbeidere selv vil ønske å bidra med, og invitere til teamarbeid før konklusjonene er gjort.

HAUG

Gjennom århundrer har Haug kirke gitt dette området et samlingspunkt både i bokstavelig og overført betydning.

Kirkebygget gir identitet og tilhørighet

Den vakre middelalderkirken gir identitet og tilhørighet til langt flere enn de som går jevnlig til gudstjenester og andre samlinger. I en fersk doktoravhandling konkluderes det med at det er flere typer kirkeidentitet. Den såkalt materialiserte kirkeidentitet er en identitet som skapes og gjenskapes i en kommunikasjon med det fysiske kirkebygget, og denne framstår som felles og arvet mer enn som valgt. Gjennom århundrer har kirkebygget vært stedet for sammenflettingen av det religiøse og det kulturelle, og mennesker har gjennom generasjoner brukt fysiske gjenstander som et speilbilde for å tolke seg selv og sitt liv. Kirkebygget framstår som både konkret og mentalt referansepunkt hvor historien og samtiden inngår i samme fellesskap. Tro kommer til uttrykk på så mange måter, og vi må ikke for raskt sette likhetstegn mellom manglende kirkegang og manglende tro.

Den jevne strømmen av besøkende til kirkegården ved Haug kirke vitner om menneskers behov for tilhørighet, livstolking og tro. Vi fikk en tydelig understreking av dette i gårsdagens minnegudstjeneste og mengden av levende lys på kirkegården.

Kirkegården ved Haug kirke er felles for Haug og Ullerål, og jeg ber dere tenke gjennom hvordan dere på best mulige vis kan samarbeide om oppfølging av sørgende.

Skolebesøk

Fredag formiddag fikk jeg og mitt følge anledning til å besøke Haugsbygd ungdomsskole, der vi fikk en interessant time sammen med tiende trinn. De hadde forberedt mange spørsmål til en sesjon under overskriften «Grill biskopen!». Jeg måtte etter beste evne prøve å svare på spørsmål om abort, homofili, prostitusjon, korona og hjelp fra høyere makter, biskopens lønn, fritidsaktiviteter og hans største synd, og om jeg har konkrete bevis på at det som står i Bibelen er sant og at Gud finnes. Og til slutt det store og viktige spørsmålet: Gnager den kraven?

Jeg fikk også anledning til å utfordre elevene til å fortelle litt om hvordan det er å være ung på Ringerike, om det er mobbing og utenforskap i elevflokken, om presset til å kle seg på en bestemt måte eller prestere til en viss standard kjennes tyngende, og om hva de tenker å gjøre ut av livet sitt. Det er mitt inntrykk at vi alle syntes dette ble en interessant samtale.

Etterpå fikk vi en hyggelig og nyttig samtale med representanter for skolens ledelse om gleder og utfordringer i hverdagen og samarbeidet med kirken.

Pensjonisttreff på Haugvang

Så gikk turen over veien til Haugvang der vi hadde gleden av å møte en gjeng trofaste pensjonister. Der fikk vi også servert lunsj, før vi reiste videre til neste post på programmet.

Også Haug menighet har vært velsignet med en gjeng svært trofaste frivillige som har stått i bresjen for så vel barne- og ungdomsarbeidet som ulike diakonale tiltak. Nå står vi overfor et generasjonsskifte, der det er avgjørende at menigheten klarer å rekruttere nye medarbeidere til å overta ansvaret.

I menighetsrådet arbeides det godt med en gjennomtenkning av de diakonale utfordringene og hvilke prioriteringer og veivalg som nå må gjøres. Med en diakonressurs som er begrenset til 25 % sier det seg selv at en er helt avhengig av å mobilisere frivilligheten for å få gjort det en ønsker. Som allerede nevnt er det viktig at arbeidet med en diakoniplan kan gjøres i samarbeid med Ullerål og Hønefoss menigheter, siden disse tre menighetene deler på en felles diakonstilling. Jeg gjentar at her bør det vurderes å etablere et felles diakoniutvalg eller en styringsgruppe som kan støtte opp om diakonens arbeid.

Jeg anbefaler at dere tar dere god tid til en spørreunde og behovsanalyse, hvor dere også prøver å få nye sambygdinger i tale og inviterer dem til dialog og medarbeiderskap. Når det gjelder å finne nye muligheter for menighetsbyggende arbeid, er det viktig å starte med å spørre: hva har vi av ressurser, og hvordan kan vi bruke disse på best mulige måte?

Det er viktig å våge å tenke nytt og bredt om menighetenes diakonale innsats, og jeg vil gjerne heie på denne nødvendige gjennomtenkningen av frivilligheten og den diakonale strategien.

Trosopplæring og satsing på dåp

I tillegg til dåpssamtaler og dåp, felles babysang i Hønefoss kirke, kirkerotter og fireårsbok, er det særlig kirkeklubben i SFO-tid for barn fra 1. – 4. klasse som har vært en viktig satsing fra menighetens side. Dette er et samarbeid som skolen både ønsker og legger godt til rette for. Også tiltak som tårnagenter og Lys våken inngår i årshjulet.

Ellers må jeg få uttrykke min glede og takknemlighet for den imponerende trofastheten som har gjort at barneklubben «Vi vil» har overlevd gjennom så mange år. Uten forkleinelse for andre må Kari Danielsens navn kunne trekkes fram. Hun har gjennom 45 år gjort en enestående innsats for generasjoner av barn, både gjennom sitt yrke som lærer og som initiativtaker og leder for barneforening, søndagsskole, kirkeklubb og kirkeforening. Jeg er glad for at hun i dag blir hedret for denne innsatsen.

Bemanningssituasjonen

I løpet av det nærmeste halvåret vil de to medarbeiderne i staben med lengst fartstid gå av med pensjon. I den forbindelse vil jeg utfordre både menighetsrådene og fellesrådet til å tenke godt gjennom hvordan disse kan erstattes.

I sin sekretærstilling har Kari Fossum holdt styr på ikke mindre enn seks forskjellige menigheter. Det sier seg selv at dette kan bli en ganske krevende utfordring. Jeg undres på om det kan finnes muligheter for å lette denne byrden og tilrettelegge for en styrket administrativ funksjon for så vel Haug og Ullerål som andre av menighetene i fellesrådsområdet. Kanskje finnes det ressurser som kan omdisponeres og bidra til dette, f.eks klokkerlønnen som i dag overføres som et tilskudd til menighetene?

En annen side ved dette er å gjennomgå rutinene for innrapportering av aktiviteten i kirkene. Jeg mistenker at sekretæren må bruke uforholdsmessig mye tid og krefter på å innhente disse opplysningene. Kanskje finnes det bedre løsninger for å gjøre dette i en moderne, digital hverdag?

Organiststillingen

Tilsvarende vil jeg oppfordre til at man når Leif Berger nå går av etter flere tiår som organist i disse menighetene, ser på stillingsstørrelse og oppgaver med sikte på å styrke satsingen på kirkemusikken og kulturarbeidet. Det er som tidligere nevnt et sterkt ønske om å kunne få til et korarbeid for barn og unge, men når hver av menighetene bare har 30 % organistressurs, sier det seg selv at dette er vanskelig å realisere. Jeg kunne ønske meg at det var mulig å øke stillingsprosenten i begge menigheter, slik at den nye organisten kunne bruke hele sin stilling på det kirkemusikalske og menighetsbyggende arbeidet i menighetene. 60 % organistressurs er altfor lite for å kunne betjene to menigheter av den størrelse som Haug og Ullerål utgjør på en fullgod måte.

SATSING PÅ NETT

- Under dette punktet vil jeg kort utfordre alle menighetene på å skjerpe bevisstheten rundt det å være kirke på nett. Det skjer mye bra på denne fronten, men det er behov for en mer gjennomtenkt plan, basert på en analyse av hvilke målgrupper man vil nå.
- Kapellan Jacob Breda Antonsen i Hønefoss, som også har en funksjon som prosterådgiver i sin stilling, har fått i oppgave å samle hele Ringerike prosti på Facebook, og dette høres ut som en god strategi. Det er viktig med regelmessighet og jevn publisering både på hjemmesider og Facebook. Kanskje bør man ta sikte på minst ett innlegg pr uke?
- Jeg vet også at det snakkes om å få flere skjermer à la den man har i Hønefoss kirke, med informasjon om hva som foregår. Arbeid videre med dette!

- Det er flott at dere involverer ungdom i dette arbeidet, og dette kan dere helt sikkert jobbe videre med. Dere kan gjerne bruke enda flere bilder på nettsidene, og hent gjerne tips og ressurser fra [Ressursbanken.kirken.no](https://ressursbanken.kirken.no)
- Det kan også være lurt å følge med på nettsiden <https://skjerikirken.no> og den tilhørende «Skjer i kirken-appen». Begynn gjerne å bruke den, det skal bli ganske enkelt etterhvert.
- Så anbefaler jeg at dere får inn bilder av de ansatte og gjerne menighetsrådet også på nettsiden. Jeg ser at det nye menighetsbladet for Haug og Ullerål har gjort dette på papir, men dere bør gjøre tilsvarende på nett også.

UTFORDRINGER

Til alle menighetene

- I tråd med den nasjonale satsingen på dåp vil jeg utfordre menighetene til å arbeide videre med tilrettelegging av informasjon og rutiner som kan bidra til at flere velger dåp.
- Fortsett satsingen på å gjøre kirken synlig på nett, og arbeid videre med bakgrunn i de gode erfaringene som er gjort i koronatiden. Bispedømmerrådet har gjort vedtak om å utlyse tilskuddsmidler til videre utvikling av kirkens nettsatsing, og jeg ber dere vurdere å lage en prosjektsøknad.
- Bruk tid i stab og menighetsråd på å gjennomgå FNs bærekraftsmål. Den såkalte Bærekraftsboka kan være en god hjelp til å oppdage hvordan menighetens innsats kan målrettes i tråd med kommunens satsingsområder, og oppdage ubenyttede muligheter for samskaping.

Til menighetene i Ådal

- Det er flott at dere kan kaste dere rundt og raskt sette idéer ut i livet, men sørg for å sikre at tiltakene er godt forankret og at dere står sammen om gjennomføringen.
- Arbeid videre med å styrke samarbeidet over soknegrensene, med sikte på å eliminere unødvendig dobbeltarbeid både for råd og stab, og sikre at ressursene i størst mulig grad går til byggende menighetsarbeid. Bli enige om hvilke fellesoppgaver som best kan løses i samarbeid over soknegrensene.
- Jeg ber dere drøfte muligheten for å slå sammen to eller tre av soknene, eller prøve ut muligheten for felles menighetsråd.

Til Haug og Ullerål menigheter

- Arbeid videre med å få til et felles diakoniutvalg eller en styringsgruppe for de tre menighetene som deler på diakonstillingen, med sikte på en samlende plan for det diakonale arbeidet.
- Jeg utfordrer Ullerål menighet til å få den internasjonale frokosten fast inn på årshjulet
- Gjør en grundig jobb med å kartlegge ressurser og muligheter til å rekruttere nye frivillige medarbeidere til trosopplæring og diakoni.
- Sørg for å lete etter og legge til rette for nye frivillige medarbeidere
- Se nærmere på hvordan dere sammen kan styrke arbeidet med oppfølging av sørgende
- Tenk gjennom hvordan den administrative ressursen kan styrkes i menighetene, kanskje ved å omdisponere klokkerlønnen og gjennomgå rutinene for rapportering

- Jeg utfordrer menighetsråd og fellesråd til å gjennomtenke hvordan organistressursen kan styrkes når denne stillingen snart skal besettes på nytt

TAKK

Til slutt vil jeg igjen takke hjertelig for gode visitasdager, for et flott visitasprogram og alle gode opplevelser underveis. Takk for den store innsatsen dere alle gjør i menighet og lokalsamfunn. Takk til alle som har bidratt administrativt og praktisk, kunstnerisk og musikalsk, og på andre måter.

Jeg reiser fra Ringerike med gode minner og mange flotte inntrykk, og med stor tro på kirkens viktige plass og oppgave også i kommende år.

Tunsberg bispestol, 1. november 2020

Jan Otto Myrseth